31995R2135

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2135/95
z dne 7. septembra 1995
o podrobnih pravilih za dodeljevanje izvoznih nadomestil v sektorju sladkorja

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 1785/81 z dne 30. junija 1981 o skupni ureditvi trga za sladkor ([1]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1101/95 ([2]), in zlasti člena 17(15) Uredbe;

ker Sporazum o kmetijstvu, dosežen v okviru urugvajskega kroga večstranskih trgovinskih pogajanj, v nadaljevanju „Sporazum“, zahteva zlasti uskladitev uredb, ki se uporabljajo za izvoz sladkorja; ker je bil naslov II (Trgovina s tretjimi državami) Osnovne uredbe (EGS) št. 1785/81 zaradi Sporazuma spremenjen z Uredbo Sveta (ES) št. 3290/94 ([3]); ker je treba zato pregledati tudi podrobna pravila za dodeljevanje izvoznih nadomestil za sladkor, določena z uredbama Komisije (EGS) št. 394/70 ([4]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2529/94 ([5]), in (EGS) št. 1469/77 ([6]), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1714/88 ([7]), pri čemer se uredbi razveljavita, določbe, ki so še vedno ustrezne za uporabo sistema nadomestil, pa se ohranijo;

ker je stopnja polarizacije sladkorja kandis, proizvedenega iz belega sladkorja ali rafiniranega surovega sladkorja, zelo pogosto nižja od 99,5 %; ker bi moralo biti glede na visoko stopnjo čistosti uporabljenih surovin nadomestilo za sladkor kandis čim bližje nadomestilu za beli sladkor; ker je treba določiti natančno opredelitev sladkorja kandis;

ker se intervencijske cene za beli sladkor in surovi sladkor določajo ne glede na skladiščno dajatev, predvideno v členu 8 Uredbe (EGS) št. 1785/81; ker pa je vendarle treba upoštevati vpliv te dajatve na cene sladkorja in skladno s tem določiti izvozna nadomestila;

ker je treba za zagotovitev enakega obravnavanja vseh zadevnih strank v Skupnosti določiti standardno metodo za določanje vsebnosti saharoze v nekaterih proizvodih; ker je treba določiti posebne določbe, ki bodo zajemale primere, pri katerih ta metoda ne omogoča določitve skupne vsebnosti saharoze;

ker je treba pri sirupih z razmeroma nizko stopnjo čistosti vsebnost saharoze določiti pavšalno na osnovi vsebnosti sladkorja, ki ga je mogoče ekstrahirati;

ker se beli sladkor pred izvozom v tretje države vse pogosteje skladišči v razsutem stanju v pristaniških skladiščih ali silosih in se pakira v vreče zadnji trenutek, ko je ladja že pripravljena na natovarjanje, ali na krovu ladje same; ker tak postopek pomeni souporabo silosa v zadevnem pristanišču, kjer je shranjen in zmešan sladkor različnih podjetij; ker, kakor uredbe določajo zdaj, mešanje sladkorja ni dovoljeno, saj mora biti sladkor, če naj bo upravičen do predplačila nadomestil, skladiščen pod pogoji, ki omogočajo fizično razločevanje; ker takšne razmere tako za velik delež sladkorja Skupnosti, ki se izvozi v tretje države, preprečujejo upravičenost do predplačila izvoznih nadomestil;

ker poleg tega posebne lastnosti belega sladkorja, in sicer visoka stopnja njegove tehnične in komercialne homogenosti, omogočajo, da se omilijo določene omejitve za ta proizvod in hkrati še vedno zagotovi dejanski izvoz proizvoda po plačilu nadomestila; ker bi moralo biti v teh okoliščinah mešanje belega sladkorja iz različnih virov na enem mestu skladiščenja dovoljeno pod določenimi pogoji (zlasti pod nadzorom) zaradi predplačila izvoznih nadomestil, s spremembo ustreznih določb za sektor sladkorja;

ker je treba za dodeljevanje izvoznih nadomestil za izoglukozo in inulinski sirup določiti meje v zvezi z vsebnostjo fruktoze in polisaharidov, s čimer se zagotovi, da se nadomestilo dodeli zgolj za prave izdelke kot take; ker so v zvezi z inulinskim sirupom proizvodne kvote in proizvodne dajatve določene na enaki ravni kakor za sladkor in izoglukozo z uporabo koeficienta 1,9; ker je treba zato nadomestilo za inulinski sirup določiti z uporabo tega koeficienta; ker je treba izvozno nadomestilo za izoglukozo in inulinski sirup določiti vsak mesec v skladu z mesečnim določanjem drugih nadomestil v sektorju sladkorja;

([1]) UL L 177, 1.7.1981, str. 4.
([2]) UL L 110, 17.5.1995, str. 1.
([3]) UL L 349. 31.12.1994, str 105.
([4]) UL L 50, 4.3.1970, str. 1.
([5]) UL L 269, 20.10.1994, str. 14.
([6]) UL L 162, 1.7.1977, str. 9.
([7]) UL L 152, 18.6.1988, str. 23.

ker je gospodarsko zaželeno predvideti možnost, da se nadomestila prilagodijo v primerih, pri katerih se spremenijo intervencijske cene in cena melase v obdobju med njihovo določitvijo in dejanskim izvozom;

ker so ukrepi, predvideni s to uredbo, v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za sladkor,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V členu 17 Uredbe (EGS) št. 1785/81 „sladkor kandis“ pomeni sladkor, ki:

(a) vsebuje velike kristale, dolge najmanj 5 mm, pridobljene z ohlajevanjem in počasno kristalizacijo dovolj koncentrirane raztopine sladkorja,

in

(b) vsebuje 96 masnih % ali več saharoze v suhem stanju, določene s polarimetrično metodo.

Člen 2

Za uporabo členov 17a(2)(b) in 17c Uredbe (EGS) št. 1785/81 se izvozno nadomestilo določi ob upoštevanju skladiščne dajatve iz člena 8 Uredbe (EGS) št. 1785/81, določene za zadevno tržno leto.

Člen 3

1. Izvozno nadomestilo na 100 kg proizvodov iz člena 1(1)(d) Uredbe (EGS) št. 1785/81 je enako osnovnemu znesku, pomnoženemu z vsebnostjo saharoze v zadevnem proizvodu, ki se ji, kadar je to ustrezno, prišteje vsebnost drugih sladkorjev, izračunana v ekvivalentu saharoze.

2. Brez vpliva na odstavka 3 in 4 je vsebnost saharoze s prišteto, kadar je to ustrezno, vsebnostjo drugih sladkorjev, izraženih kot saharoza, enaka skupni vsebnosti sladkorja, določeni z metodo po Lanu in Eynonu (metoda redukcije bakra) v invertni raztopini po Clerger-Herzfeldu. Skupna vsebnost sladkorja, določena v skladu s to metodo, se pretvori v saharozo tako, da se pomnoži s koeficientom 0,95.

3. Pri sirupih s čistostjo vsaj 85 %, vendar manj od 94,5 %, se vsebnost saharoze s prišteto, kadar je to ustrezno, vsebnostjo drugih sladkorjev, izraženih kot saharoza, določi pavšalno v višini 73 masnih % v suhem stanju. Čistost sirupov v odstotkih se izračuna tako, da se skupna vsebnost sladkorja deli z vsebnostjo suhe snovi, rezultat pa pomnoži s 100. Skupna vsebnost sladkorja se določi v skladu z metodo iz odstavka 2, vsebnost suhe snovi pa v skladu z areometrično metodo.

4. Pri karameliziranem sladkorju, pridobljenem izključno iz nedenaturiranega sladkorja pod oznako KN 1701, se vsebnost saharoze s prišteto, kadar je to ustrezno, vsebnostjo drugih sladkorjev, izraženih kot saharoza, določi na osnovi vsebnosti suhe snovi. Vsebnost suhe snovi se določi na podlagi gostote raztopine, razredčene v utežnem razmerju ena proti ena. Rezultat določanja vsebnosti suhe snovi se izrazi kot saharoza tako, da se pomnoži s koeficientom 1.

Vendar pa se za navedeni karamelizirani sladkor na zahtevo lahko določi dejansko uporabljena količina saharoze s prištetimi, kadar je to ustrezno, drugimi sladkorji, izraženimi kot saharoza, če je bil ta sladkor proizveden po postopku carinskega skladiščenja ali postopku proste cone, ki zagotavlja enakovredna jamstva.

5. Osnovni znesek iz odstavka 1 se ne uporablja za sirupe s čistostjo pod 85 %.

Člen 4

Kadar je beli sladkor pod oznako KN 1701 99 10, ki je bil proizveden iz sladkorne pese ali sladkornega trsa, pridelanega v Skupnosti, ali iz surovega sladkorja, uvoženega v Skupnost pod preferencialnim režimom, shranjen v razsutem stanju po postopku carinskega skladiščenja ali postopku proste cone, predpisanem za predplačilo nadomestila, kakor določa Uredba Sveta (EGS) št. 565/80 [1], se ta sladkor lahko, poleg postopkov iz člena 28(4) Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 [2], zmeša na istem mestu skladiščenja z drugim belim sladkorjem, ki prav tako spada pod oznako KN 1701 99 10, je enakega porekla, kakor je navedeno zgoraj, enake komercialne kakovosti in ima enakovredne tehnične lastnosti.

[1] UL L 62, 7.3.1980, str. 5.
[2] UL L 351, 14.12.1987, str. 1.

Člen 5

Izvozna nadomestila se lahko dodelijo samo za proizvode iz člena 1(1)(f) in (g) Uredbe (EGS) št. 1785/81, če:

— so proizvodi pridobljeni z izomerizacijo glukoze,

— vsebnost fruktoze v proizvodih v suhem stanju ni manjša od 41 masnih %

in

— skupna vsebnost polisaharidov in oligosaharidov, vključno z di- in trisaharidi, v proizvodih v suhem stanju ne presega 8,5 masnih %.

Vsebnost suhe snovi v izoglukozi se določi na podlagi gostote raztopine, razredčene v utežnem razmerju ena proti ena ali, pri proizvodih z zelo visoko konsistenco, s sušenjem. Nadomestilo se določi vsak mesec.

Člen 6

Izvozna nadomestila se lahko dodelijo samo za proizvode iz člena 1(1)(h) Uredbe (EGS) št. 1785/81, če:

— so proizvodi pridobljeni takoj po hidrolizi inulina ali oligofruktoze,

— vsebnost fruktoze v proizvodih v suhem stanju ni manjša od 80 masnih %

in

— skupna vsebnost polisaharidov in oligosaharidov, vključno z di- in trisaharidi, v proizvodih v suhem stanju ni višja od 8,5 masnih %.

Izvozno nadomestilo za proizvode iz člena 1(1)(h) Uredbe (EGS) št. 1785/81 je na 100 kg suhe snovi enako izvoznemu nadomestilu, ki je določeno za proizvod iz člena 1(1)(f) navedene uredbe, pomnoženemu s koeficientom 1,9. Nadomestilo se določi vsak mesec.

Člen 7

Če se v obdobju med:

— dnevom, ko je bil predložen zahtevek za izvozno dovoljenje, kadar se nadomestilo določa periodično, ali

— rokom za predložitev ponudb, kadar se nadomestilo določi z razpisom,

in dnevom izvoza spremenijo cene sladkorja ali melase, določene v skladu z Uredbo (EGS) št. 1785/81, se lahko predvidi prilagoditev nadomestila.

Člen 8

Uredbi (EGS) št. 394/70 in (EGS) št. 1469/77 se s tem razveljavita.

Člen 9

Ta uredba začne veljati 1. oktobra 1995.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. septembra 1995

Za Komisijo

Franz FISCHLER

Član Komisije